

Наялъ се и напилъ се Щурчо и казалъ :

— Сдипли се!

Веднага месалчето се сдиплило пакъ.

Занесалъ го Щурчо и казалъ на майка си:

— На това месалче да го пазишъ, ама да не казвашъ никога — „постели се!“, ами да казвашъ само — „сдипли се!“

Щурчо пакъ отишелъ да пази граха. Щомъ излѣзалъ, майка му казала на месалчето:

— Постели се!

То се постлало, и на него излѣзли всѣкакви ястия и пития. Яла баба, наяла се и казала:

— Сдипли се!

Месалчето веднага се сдиплило.

Като отишелъ Щурчо при граха, той пакъ заварилъ тамъ гарвана. Хваналъ го Щурчо и викналъ:

— Сега вече нѣма да ти простя — ще те убия!

— Не ме убивай, примолилъ се гарванътъ, ще ти дамъ подарѣкъ.

— Скоро давай, какво ще давашъ!

Гарванътъ му подарилъ единъ рогъ и като хврѣкналъ високо, казалъ:

— Речи Щурчо: „дай, рогче!“

Щурчо казалъ:

— Дай рогче!

Веднага изъ рога изскочили два арапи съ голѣли тояги и почнали на биятъ немилостиво нашия Щурчо. Като го набили хубаво, гарванътъ се обадилъ и рекълъ:

— Кажи Щурчо: „стига, рогче!“

Щурчо казалъ:

— Стига, рогче!